

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เด็กและเยาวชนนับว่าเป็นทรัพยากรบุคคลที่สำคัญของประเทศ หากเด็กและเยาวชนได้รับการเอาใจใส่ให้มีความรู้ ความคิดการตัดสินใจที่ถูกต้อง เด็กและเยาวชนก็จะเป็นพลเมืองดีมีคุณภาพ เป็นประโยชน์แก่สังคมต่อไปในอนาคต แต่ในปัจจุบันประเทศไทยต้องประสบกับปัญหาการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ซึ่งมีหลายลักษณะ เช่น มั่วสุมก่อความรำคาญแก่ผู้อื่น ประพฤติตนเป็นอันธพาล เสพสุรา ลักทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ทำร้ายร่างกาย กระทำอนาจารข่มขืน จำหน่ายและเสพยาเสพติด ฯลฯ นับวันก็ยิ่งทวีความรุนแรงและมีสาเหตุแห่งการกระทำผิดซับซ้อนยิ่งขึ้น (รุ่งทิวา บุญสิทธิ์, 2530, น. 1-2) จากข้อมูลสถิติจำนวนคดีอาญาของเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีโดยสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนทั่วประเทศ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยกลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศ สำนักพัฒนาระบบงานยุติธรรมเด็กและเยาวชน ตั้งแต่ มกราคม-ธันวาคม 2551 จำนวน 46,981 ราย พบว่า ในจำนวนคดีเด็กและเยาวชนซึ่งถูกดำเนินคดีโดยสถานพินิจฯ ทั่วประเทศ จำนวนทั้งหมด 46,981 คดี เมื่อพิจารณาจำแนกตามเพศ พบว่า เป็นคดีที่ผู้กระทำความผิดเป็นเพศชายสูงกว่าเพศหญิง คือ มีจำนวน 42,779 คดี คิดเป็นร้อยละ 91.06 ของคดีทั้งหมด และเป็นเพศหญิง จำนวน 4,202 คดี ซึ่งคิดเป็นเพียงร้อยละ 8.94 ของคดีทั้งหมด

เมื่อพิจารณาจำแนกตามอายุ พบว่า คดีส่วนใหญ่เป็นคดีที่ผู้กระทำความผิดเป็นเยาวชนอายุระหว่าง 15-18 ปี คือ มีจำนวน 39,798 คดี คิดเป็นร้อยละ 84.71 ของคดีทั้งหมด นอกนั้น เป็นคดีที่ผู้กระทำความผิดเป็นเด็กมีอายุระหว่าง 10-14 ปี จำนวน 7,183 คดี ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 15.29 เมื่อพิจารณาจำแนกตามอายุและเพศ พบว่า ในช่วงอายุ 15-18 ปี นั้น ผู้กระทำผิดส่วนมากเป็นเพศชาย มีจำนวนมากที่สุด คือ 36,380 คดี คิดเป็นร้อยละ 77.44 ของคดีทั้งหมด และเป็นเพศหญิง จำนวนเพียง 3,418 คดี ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 7.27 สำหรับในช่วงอายุ 10-14 ปี พบว่า ผู้กระทำผิดส่วนมากเป็นเพศชายเช่นเดียวกัน ซึ่งมีจำนวน คือ 6,399 คดี คิดเป็นร้อยละ 13.62 ของคดีทั้งหมด และเป็นเพศหญิง จำนวนเพียง 784 คดี ซึ่งคิดเป็น ร้อยละ 1.67 ของคดีทั้งหมด

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า คดีส่วนใหญ่เป็นคดีที่ผู้กระทำความผิดมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมากที่สุด คือ มีจำนวน 18,455 คดี คิดเป็น

ร้อยละ 39.28 ของคดีทั้งหมด รองลงมา เป็นคดีที่ผู้กระทำความผิดมีการศึกษาระดับประถมศึกษา คือ มีจำนวน 13,673 คดี คิดเป็นร้อยละ 29.10 นอกจากนั้นเป็นคดีที่ผู้กระทำความผิดมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและสูงกว่า จำนวน 9,894 คดี เป็นผู้มีการศึกษาประเภทอื่น ๆ อาทิ เช่น การศึกษาในวัด การศึกษาในโรงเรียนสอนศาสนา เป็นต้น มีจำนวน 3,087 คดีและเป็นผู้ที่ไม่ได้รับการศึกษา จำนวน 1,872 คดี หรือคิดเป็นร้อยละ 21.06 ร้อยละ 6.57 และร้อยละ 3.98 ตามลำดับ ดังตารางที่ 1 ต่อไปนี้

ตารางที่ 1.1

จำนวนและร้อยละของคดีเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีโดยสถานพินิจและ
คุ้มครองเด็กและเยาวชนทั่วประเทศ จำแนกตามระดับการศึกษา
ตั้งแต่เดือนมกราคม-ธันวาคม 2551

หน่วย : คดี

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยได้รับการศึกษา	1,872	3.98
ประถมศึกษา	13,673	29.10
มัธยมศึกษาตอนต้น	18,455	39.28
มัธยมศึกษาตอนปลายและสูงกว่า	9,894	21.06
อื่น ๆ	3,087	6.57
รวม	46,981	100.00

หมายเหตุ: อื่น ๆ ได้แก่ การศึกษาในวัด หรือการศึกษาในโรงเรียนสอนศาสนา

ที่มา: กลุ่มงานข้อมูลและสารสนเทศ สำนักพัฒนาระบบงานยุติธรรมเด็กและเยาวชน กรมพินิจ
และคุ้มครองเด็กและเยาวชน (เดือนมกราคม-ธันวาคม พ.ศ. 2551)

ประเทศไทยให้ความสำคัญต่อการพัฒนาด้านการศึกษา และการพัฒนาเด็กและ
เยาวชนที่กระทำความผิด และมีความพยายามที่จะลดช่องว่างของโอกาสที่ยังไม่เท่าเทียมกัน และ
พยายามแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาและด้านอื่น ๆ ของเด็กและเยาวชนที่กระทำ
ความผิด ภายใต้กรอบรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 และพระราชบัญญัติการศึกษา
แห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก
พ.ศ. 2546 โดยกำหนดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอภาคในการได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่าง
ทั่วถึง และนำมาสู่การกำหนดนโยบายการจัดการศึกษาสำหรับเด็กและเยาวชน เพื่อเป็นแนวทาง

แม่บทให้เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด ได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างเท่าเทียมกับเด็กทั่วไป มีอาชีพเลี้ยงตนเอง มีคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดี มีความสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติ

สำหรับแนวทางหนึ่งในการแก้ไขปัญหาเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด ก็คือการเปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด ได้รับการศึกษาซึ่งถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาศักยภาพของเด็กที่จะต้องเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด ทั้งการเรียนรู้ด้านทักษะการใช้ชีวิตทางสังคม และการศึกษาหาวิชาความรู้ที่เป็นอาชีพ เพื่อเป็นฐานในการทำงานและการดำรงชีวิตในโลกยุคปัจจุบัน ที่มีลักษณะของสังคมแห่งการเรียนรู้และการแข่งขันกันด้วยความมีปัญญา มีความรู้ และมีความสามารถปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม

อย่างไรก็ตาม เด็กและเยาวชนที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิด และที่ถูกตัดสินว่ากระทำความผิดแล้วซึ่งจะอยู่ในความควบคุมดูแลของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน โดยเฉพาะการสืบเสาะและพินิจอายุ ประวัติ ความประพฤติ สถิติปัญญา การศึกษาอบรม สุขภาพ ภาวะแห่งจิต นิสัย อาชีพ และฐานะของเด็กและเยาวชนซึ่งต้องหาว่ากระทำความผิด และของบิดามารดา ผู้ปกครองหรือบุคคลซึ่งเด็กและเยาวชนนั้นอาศัยอยู่ตลอดจนสิ่งแวดล้อมทั้งปวงเกี่ยวกับตัวเด็กหรือเยาวชนนั้น รวมทั้งสาเหตุแห่งการกระทำความผิดเพื่อรายงานศาล ซึ่งเจตนาารมณ์ของกฎหมายที่ให้มีการสืบเสาะ ก็เพื่อให้สังเคราะห์และบำบัดแก้ไขเด็กและเยาวชนในระหว่างที่ถูกควบคุมหรือภายหลังปล่อย นอกจากนี้การจำกัดให้มีการศึกษา ฝึกและอบรมดูแล และอบรมสั่งสอนเด็กและเยาวชนซึ่งอยู่ในความควบคุมก็เพื่อบำบัดแก้ไข และฟื้นฟูเด็กและเยาวชนนั่นเอง (วิชามหาคุณ, 2539, น. 57) ซึ่งจากการสืบค้นข้อมูลวิทยานิพนธ์จากห้องสมุดของ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า มีวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวกับการจัดสวัสดิการด้านการศึกษาแก่เด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนหรือหน่วยงานที่ให้บริการ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2531-2551 อยู่จำนวนหนึ่ง ซึ่งมากพอที่จะนำมาสังเคราะห์งานวิจัยเพื่อให้ได้ทราบถึงสถานะองค์ความรู้ที่มีและใช้อยู่ในวิทยานิพนธ์

การสังเคราะห์งานวิจัย (Synthesis Research) เป็นวิธีวิทยาการวิจัยอีกรูปแบบหนึ่งที่กำลังได้รับความนิยมและมีความแตกต่างจากรูปแบบการวิจัยแบบอื่น ๆ เนื่องจากในปัจจุบันการวิจัยมีมากขึ้น การสังเคราะห์งานวิจัยเป็นวิธีที่จะทำให้ผู้วิจัยได้คำตอบที่เป็นการสรุปจากงานวิจัยหลาย ๆ เล่มเป็นการหาข้อสรุปของงานวิจัยที่มีปัญหาวิจัยเดียวกันเพื่อให้ได้คำตอบที่กว้างขวางและครอบคลุม วิธีการสังเคราะห์งานวิจัยแยกออกเป็น 2 วิธีใหญ่ ๆ คือ การสังเคราะห์เชิงปริมาณและการสังเคราะห์เชิงคุณภาพ (อุทุมพร จามรมาน, 2531, น. 1)

ดังนั้น เพื่อเป็นการรวบรวมงานวิจัยที่มีจำนวนมากเหล่านั้นให้เป็นระบบ และผลของการสังเคราะห์จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาองค์ความรู้ ซึ่งจะนำไปสู่การจัดสวัสดิการด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ผู้ศึกษาจึงทำการศึกษาเรื่อง “การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับสวัสดิการด้านการศึกษาเพื่อเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน”

มูลเหตุจูงใจในการศึกษา

ในรอบยี่สิบปีที่ผ่านมา มีการศึกษาค้นคว้าวิจัยทางสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคมด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนไว้เป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะวิทยานิพนธ์หลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต ภาคปกติ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต โครงการบริหารงานยุติธรรม ภาคพิเศษคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งผู้ศึกษาได้สืบค้นข้อมูลวิทยานิพนธ์จากห้องสมุดของสถาบันต่าง ๆ ได้แก่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยเลือกศึกษาจากวิทยานิพนธ์ที่มีคำสำคัญคือ “การศึกษา” “การฝึกอบรม” หรือ “การฝึกอาชีพ” และกลุ่มเป้าหมายคือ เด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ซึ่งเป็นวิทยานิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการด้านการศึกษา ที่หน่วยงานภาครัฐได้จัดให้แก่เด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนหรือหน่วยงานที่ให้บริการ ดังตัวอย่างงานวิจัยของ พรประภา จารุสิริวัฒนา (2544) เรื่อง แนวทางในการจัดบริการให้แก่เด็กและเยาวชนภายในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิงบ้านปรานี วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งเป็นการศึกษาเกี่ยวกับระบบการจัดบริการสังคมหรือสวัสดิการแก่เด็กและเยาวชนภายในสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิงบ้านปรานี และแสวงหาแนวทางในการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดบริการสังคมในของสถานฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิงบ้านปรานี และงานวิจัยของสมศรี สง่าศิลป์ (2538) เรื่อง สภาพและปัญหาการจัดการศึกษานอกโรงเรียนสายอาชีพของโรงเรียนผู้ใหญ่ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง ศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการศึกษานอกโรงเรียนสายอาชีพของโรงเรียนผู้ใหญ่ ที่สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง ได้จัดขึ้นเพื่อเป็นสวัสดิการด้าน

การศึกษาของเด็กผู้กระทำความผิดที่ถูกควบคุม ว่ามีปัญหาหรืออุปสรรคในการจัดสวัสดิการด้าน การศึกษาแก่เด็กผู้กระทำความผิดอย่างไร

อย่างไรก็ตาม จากการที่ผู้ศึกษาได้ทำการสำรวจเบื้องต้นพบว่า มีงานวิจัยทางสังคม สงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคมด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและ คຸ່ມครองเด็กและเยาวชน อยู่จำนวนหนึ่งมากพอที่จะสามารถนำมาสังเคราะห์เพื่อให้ได้ทราบถึง สถานะองค์ความรู้และน่าจะเป็นประโยชน์ต่อนักวิจัยทางสังคมศาสตร์ สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ และสวัสดิการสังคม เพราะนอกจากจะทำให้ทราบถึงสถานะอันเป็นปัจจุบันขององค์ความรู้ที่ สำคัญต่อการพัฒนาการศึกษาของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคຸ່ມครองเด็กและเยาวชน รวมถึงหน่วยงานที่ให้บริการแล้ว ยังให้ข้อเสนอแนะต่อการกำหนดทิศทางการศึกษาและวิจัย เกี่ยวกับสวัสดิการด้านการศึกษาเพื่อเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคຸ່ມครองเด็กและเยาวชน รวมถึงในการนำผลการสังเคราะห์องค์ความรู้ไปใช้อย่างเป็นรูปธรรมได้อีกด้วย

ด้วยเหตุผลดังกล่าว การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ผู้ศึกษาจึงเลือกใช้วิธีการสังเคราะห์งาน วิทยานิพนธ์ ด้วยการสังเคราะห์องค์ความรู้เชิงคุณภาพ มาใช้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การสังเคราะห์ งานวิจัยเกี่ยวกับสวัสดิการด้านการศึกษาเพื่อเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคຸ່ມครองเด็กและ เยาวชน” โดยศึกษางานวิจัยที่อยู่ในช่วงปี พ.ศ. 2531-2551 ด้วยความเชื่อมั่นว่าการสังเคราะห์ องค์ความรู้ในหัวข้อดังกล่าวน่าจะเป็นแนวทางหนึ่งในการขับเคลื่อนให้มีการใช้ประโยชน์จาก ผลการวิจัยที่มีจำนวนมากและเป็นแนวทางที่สำคัญในการใช้ประโยชน์จากข้อค้นพบจากงานวิจัย เพื่อประโยชน์สูงสุดของเด็กและเยาวชนซึ่งเป็นอนาคตของสังคมไทย

วัตถุประสงค์

สำรวจสถานะองค์ความรู้ (Status of Knowledge) ของงานวิจัยสวัสดิการด้าน การศึกษาเพื่อเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคຸ່ມครองเด็กและเยาวชน

ขอบเขตในการศึกษาวิจัย

ขอบเขตด้านงานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์

การศึกษาสังเคราะห์งานวิจัยในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้เลือกศึกษาสังเคราะห์งานวิจัยใน วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ที่มีความเกี่ยวข้องกับสวัสดิการด้านการศึกษาของเด็กและ

เยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ในปี พ.ศ. 2531-2551 โดยผู้ศึกษาได้สืบค้น ข้อมูลจากวิทยานิพนธ์หลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต ภาคปกติ คณะสังคมสงเคราะห์ ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต โครงการบริหารงาน ยุติธรรม ภาคพิเศษคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และหลักสูตรครุศาสตร มหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ขอบเขตด้านเนื้อหาในการสังเคราะห์งานวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการสังเคราะห์งานวิจัยด้วยวิธีการสังเคราะห์งานวิจัยเชิง คุณภาพ โดยมีขอบเขตด้านเนื้อหาในการคัดเลือกงานวิจัยมาสังเคราะห์ใน 2 ประเด็น คือ

1. การสังเคราะห์เนื้อหาตามความหมายของสวัสดิการด้านการศึกษา ได้แก่ การบริการแนะแนว การบริการด้านจิตวิทยา การบริการด้านสังคมสงเคราะห์ การบริการด้าน สุขภาพ การบริการด้านการเรียนการสอน และการบริการด้านการฝึกอาชีพ

2. การสังเคราะห์เนื้อหาตามประเภทกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ศูนย์แรกรับเด็กและ เยาวชน ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน และสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการศึกษา

สวัสดิการสังคม หมายถึง การศึกษา (education) สุขภาพอนามัย (health) ที่อยู่อาศัย (housing) การทำงานและการมีรายได้ (employment and income maintenance) ความมั่นคง ทางสังคม (social security) บริการสังคม (general social services) นันทนาการ (recreation)

สวัสดิการด้านการศึกษา ได้แก่ การบริการแนะแนว การบริการด้านจิตวิทยา การบริการ ด้านสังคมสงเคราะห์ การบริการด้านสุขภาพ การบริการด้านการเรียนการสอนและการบริการ ด้านการฝึกอาชีพ

สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน หมายถึง ศูนย์แรกรับเด็กและเยาวชน ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง สถานพินิจและ คุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัด และสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนของแผนกคดีเยาวชน และครอบครัวของศาลจังหวัด ซึ่งจัดตั้งตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.

เด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน หมายถึง เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดในศูนย์แรกรับเด็กและเยาวชน ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัด และสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนของแผนกคดีเยาวชนและครอบครัวของศาลจังหวัด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบถึงสถานะองค์ความรู้ที่จะเป็นพื้นฐานในการผลักดันให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องตระหนักถึงสวัสดิการด้านการศึกษาและเป็นแนวทางในการกำหนดทิศทางการศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับสวัสดิการด้านการศึกษาเพื่อเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
2. แนวทางการจัดสวัสดิการด้านการศึกษาเพื่อเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
3. ได้ความรู้เกี่ยวกับวิธีวิทยาการวิจัยและเทคนิควิธีการสังเคราะห์งานวิจัย